

Girona, ciutat educadora i solidària?

Si la resposta fos que sí, evidentment no ho seria per la bondat de les polítiques municipals. Doncs, més enllà de la publicitat poqueta cosa... I, fins i tot, de publicitat, la justa: quin lloc més enllà del silenci han ocupat i ocupen l'educació i la solidaritat en les manifestacions públiques, les propostes i les decisions de les nostres autoritats municipals? I més encara: hem tingut veritablement autoritats municipals en aquestes matèries? I feu servir aquí qualsevol dels sentits que atorga el diccionari al mot autoritat. En la meua opinió, i amb la perspectiva que em dona el temps i l'experiència viscuda, hem tocat fons d'una manera evident. Sense ànim de fer un balanç exhaustiu, i només a partir de la meua pràctica d'activista encara actiu en alguns temes, assenyalo aquí un parell d'exemples significatius de la Girona educadora i solidària somiada que hem perdut pel camí referits a l'àmbit de la cooperació i la solidaritat.

Desmantellament de les estructures municipals. Seguint la tendència observada a escala nacional, a Girona hem viscut un progressiu i continuat desballestament de les estructures i dispositius encarregats de la solidaritat i la cooperació. En aquests moments costa saber la situació de la solidaritat i la cooperació en el cartipàs municipal i si accedim a la pàgina web de l'Ajuntament de Girona ni en l'inici (a un clic... per temes), ni en l'organització municipal per al període 2019-2023, ni enlloc trobareu accés directe al tema. Caldrà anar provant i al clicar a Serveis Socials, entrar a "Igualtat, Drets Socials i Habitatge" i, finalment, juntament amb l'Oficina Municipal d'Habitatge, l'Atenció a transeünts. La Sopa o SAI LGTBI Girona trobareu un enllaç a "Solidaritat i Cooperació" que perd la solidaritat pel camí per deixar-nos en una cooperació a seques.

El contingut fa vergonya i denota la deixadesa que envolta tot plegat: la informació sobre l'àrea de què depèn no es correspon al cartipàs en vigor, el vídeo de portada és del 2017, les tres notícies destacades estan datades el 16 de maig i 30 de gener del 2019 i el 8 de novembre de l'any passat, etc. I si finalment entrem al lloc del Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació, "òrgan de participació ciutadana que té com a objectiu principal facilitar, promoure i donar suport a les actuacions i els projectes relacionats directament o indirecta amb la cooperació i la solidaritat internacional, així com estendre aquests valors entre la ciutadania de Girona" sabrem que ha mantingut tres reunions l'any 2017 (27 de març, 4 de juliol i 27 de novembre), dues reunions l'any 2018 (22 de març i 22 d'octubre) i cap reunió al llarg del 2019. Si fem cas a les actes del Consell publicades al lloc, cap ni una. Pel que fa a recursos humans en aquests moments, sense el concurs de la tècnica, de baixa per una propera maternitat, i sense saber qui s'encarrega políticament del tema, només comptem amb una persona encarregada dels temes administratius... Quin panorama, oi?

Deteriorament de les polítiques. Amb la situació que es desprèn del cop d'ull anterior ja podem intuir l'estat de les polítiques en matèria de solidaritat i cooperació que s'estan aplicant a Girona. Unes polítiques que s'alimenten bàsicament de la rutina d'anys anteriors i de la molta i bona feina desenvolupada a nivell tècnic fruit del conveni amb el Centre de Recursos, CeDRe, de la Coordinadora d'ONG Solidàries. Però com que aquí tindriem opinions per a tots els gustos, qualsevol persona interessada pot consultar l'agenda –en blanc– o comparar el programa municipal 2019 de solidaritat i cooperació, especialment els aspectes nous en relació amb anys anteriors, amb les activitats portades a terme al llarg d'aquest primer semestre. Ho deixo aquí.

I deixo aquí també les clamoroses absències d'alguna persona de l'staff polític en gairebé tots els actes de rellevància que he tingut l'oportunitat de viure relacionats amb el tema que ens ocupa. I destaco els que d'alguna manera han representat un reconeixement a la feina –immensa– del professor i amic Mon Marquès i del director del documental Mon Marquès: el combat de la memòria, Juli Suárez, en matèria de sensibilització i recuperació

de la memòria històrica: des de la presentació organitzada pel Nucli Paulo Freire de la UdG, presidida pel rector, a la projecció a la Casa de Cultura en el marc del 30è Festival de Cinema de Girona, o a la que va tenir lloc al Museu d'Història el passat 18 de maig. Ho deixo aquí també. Per la nostra part continuarem treballant com sempre i més, convençudes, més que mai, que la solidaritat, malgrat tot, és la tendresa dels pobles.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 21-07-2019, Pàgina 25

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1639193-girona-ciutat-educadora-i-solidaria.html>